

Profesor Dr. ALEXE POPESCU
membru corespondent al Academiei Române

Prof. Alexe Popescu
1927-1974

A evoca amintirea Prof. Dr. Alexe Popescu distins profesor și creator de știință care, într-o viață nedrept de scurtă, a slujit cu credință, pricepere și devotament școala superioară de chimie reprezintă un prilej de a recunoaște – cu un sentiment de grațitudine – că ceea ce suntem noi astăzi, datorăm în bună măsură celor care ne-au precedat, care ne-au fost îndrumători și prieteni.

S-a născut la 30 Noiembrie 1927 în București, a urmat cursurile Liceului Teoretic Mihail Eminescu și a absolvit în 1950 Facultatea de Chimie a Universității București.

După absolvire s-a asociat ca asistent universitar Catedrei de Chimie Organică a Facultății de Chimie, în grupul de Tehnologie Chimică și Cataliză creiat de Prof. Dr. Docent Ioan V. Nicolescu încă din 1947. Și-a întregit pregătirea absolvind și Facultatea de Chimie

Industrială a Institutului Politehnic București și câpătând și titlul de inginer chimist.

Și-a susținut doctoratul în Chimie în 1961 cu teza “Studiul Catalizatorilor de Aromatizare”, prima teză elaborată în România în domeniul catalizei eterogene. Pe lângă activitatea didactică și științifică desfășurată în catedră, a fost colaborator științific al Secției de Cataliză a Academiei Române și a Institutului de Cercetări Petroliifere. S-a dezvoltat într-o perioadă în care Universitatea București avea un potențial științific și cultural care au impus-o ca o școală de mare prestigiu în care făclia cunoașterii era purtată în mâinile sigure și pricepute ale unor mari profesori care ne-au format și ne-au îndrumat bine și drept.

Prof. Dr. Alexe Popescu a realizat cercetări în domeniul catalizatorilor metal-suport, îndeosebi pentru procesul de reformare a benzinelor. A studiat catalizatorii oxizi semiconductori ai unor metale tranziționale ca faze active în procese de oxidare. Împreună cu Prof. Dr. I. V. Nicolescu a aplicat determinarea de conductibilitate electrică asupra catalizatorilor oxizi semiconductori ca metodă de investigare a corelațiilor între proprietățile electronice și performanțele de activitate și selectivitate a catalizatorilor respectivi.

Prof. Dr. A. Popescu a dezvoltat cercetări sistematice privind natura centrilor activi de pe suprafețele solidelor catalitice, mecanismul catalizei de contact, cercetări care au adus importante contribuții la fundamentarea teoretică a efectelor de cataliză, la

elaborarea de criterii științifice de selectare, proiectare și exploatare optimă a catalizatorilor în procese de transformare a hidrocarburilor.

Prof. Dr. A. Popescu a fost un distins și un bun profesor, un subtil cercetător, un om de spirit, un mare iubitor de oameni, de natură, de frumos, un exces de modestie și un suflet de o rară bunătate și noblețe.

Avea o deosebită pregătire de specialitate, clădită pe baza solidă a unei vaste culturi generale chimice, fizice și matematice.

Oferea studenților și colaboratorilor mai tineri cunoștințele și experiența sa, le oferea generos, clar, concis, rațional și logic.

Avea o imensă putere și dragoste de muncă. Ne întrebam uneori cât de lung i-a fost ceasul de odihnă pentru că, ceea ce lucra din zori până seara târziu, a doua zi era calculat și prelucrat.

Părea mereu în întrecere cu timpul, nu se istovea niciodată și multe nopți le transforma în zi rodnică de lucru.

A trăit fără altă comuniune de spirit decât DATORIA. Țelul său a fost munca, iar idealul de viață CORECTITUDINEA.

A fost un om de echipă, obișnuit cu renunțările de sine dar cu o dură tenacitate pentru năzuințele colectivului.

A făcut, mai ales pentru studenți, mai mult bine decât ar fi gândit vreodată, pentru că binele și succesele celor din jur erau și ale sale. Prietenia pe care ți-o oferea era generoasă, fără rezerve. A pășit în viață drept și sigur, purtându-și inima în palme, știind că munca, cinstea, rigura și corectitudinea îi ocroteau drumul.

Activitatea științifică i-a fost răsplătită cu titlul de Membru de Onoare al Societății de Chimie Industrială din Franța și cu titlul de Membru Corespondent al Academiei Române.

A urcat toate treptele carierei didactice; a fost investit cu mari răspunderi fiind prorector al Universității București și Ministru Adjunct al Învățământului. Au fost ani grei, de zbucium, de muncă încordată, istovitoare, în care și-a folosit resursele până la epuizare.

A plecat din viață înainte de vreme. Suferințele bolii și groaza neantului i-au fost tragic agravate de sentimentul că nu era pregătit de a părăsi viața de care era îndrăgostit.

A trăit nejustificat de puțin, dar a ars ca o flacără mistuitoare. A plecat dintre noi, deși avea încă multe de spus vieții, lăsând un mare gol dar o amintire frumoasă pe care o vom cinsti totdeauna.

A urmat drept drumul înaintașilor care au lăsat urme adânci și sigure în chimia românească și universală.

Viața Prof. Dr. Alexe Popescu a strălucit puțin luminând drumul pe care-l urmăm noi, cei de astăzi, și-l va urma cei ce vor veni.

*Prof. Dr. Emilian Angelescu
București 7 Aprilie 2006*